

**VIL KASTE UT
KOLLEGA AV
ARBEIDSUTVALGET**

**– Uutholdelig
samarbeids-
klima**

Sunniva Braaten,
studentleder
ved HiOA

Nyhet side 7

**Har deltids-
jobb på
Instagram**

**– Jeg
eier ikke
skam**

Kultur side 14 og 15

UNIVERSITAS

Norges største studentavis | årgang 71, utgave 3 | www.universitas.no | onsdag 25. januar 2017

**Folke (20) flyktet til fjells i august.
Nå kommer han tilbake til Oslo**

Taklet ikke ensomheten

Nyhet side 8, 9, 10 og 11

**UIO OG
INTIMSALONG I
BITTER
KRANGEL**

Nyhet side 6

**Ellevill forskning:
Levde som
en geit**

Forskerintervjuet side 17

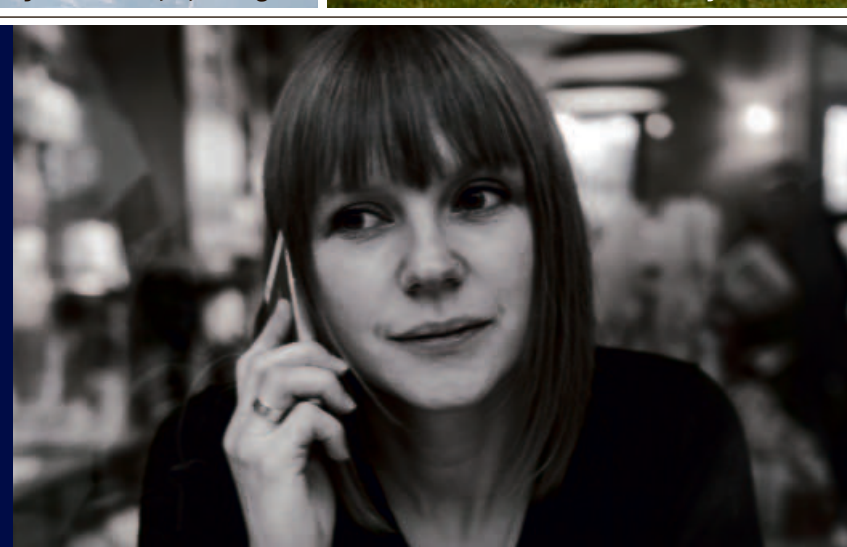
VI TRENGER FRIVILLIGE.

Har du tid til å bry deg og lyst til å utvikle deg?
Årlig besvarer vi omkring 200 000 henvendelser på telefon
og internett, likevel er det en av tre som ikke får svar.

Les mer og meld din interesse på kirkens-sos.no

 KIRKENS SOS
OSLO

En virksomhet i Kirkens Bymisjon

redaktør: **Torgeir Mortensen**
torgeirm@universitas.no 454 72 320

nyhetsleder: **Birk Tjeldflaat Helle**
birkth@universitas.no 988 51 171

fotosjef: **Adrian Nielsen**

desksjef: **Lise Blekastad**

nettredaktør: **Sondre Myhre**

magasinredaktør: **Signe Rosenlund-Hauglid**

MENINGER

Gi oss en kvinne

Nå! **Nok** en gang ser det ut til at vi får en rektorkamp på Universitetet i Oslo kjemisk fri for kvinnelige lederkandidater. Nok en gang blir vi avspist med menn på noe og femti, i ti år gamle dresser. Ikke til forkleinelse for kandidatene Svein Stølen eller Hans Petter Graver, men vi trenger mer mangfold enn som så på universitetet vårt.

Et universitet som kun har hatt én kvinne som rektor i dets 205 år lange historie. Det var jusprofessor Lucy Smith fra 1993 til 1998. Smak på den.

Problemet sitter ikke bare i veggene på Lucy Smiths hus, der rektorstolen sitter. Det gjennomsyrrer hele academia. Selv på studentpolitikernivå gjør den dystre statistikken seg gjeldende. På fjorårets møter overdøvet gutta jentene og holdt nær dobbelt så mange replikker og innlegg.

Som botemiddel arrangerte en gruppe studenter en «kvinnekveld» for å oppmuntre og oppfordre de kvinnelige medlemmene å ta ordet. Det endte i heftig debatt som rast både i Universitas' sider og på sosiale medier. Det er et eksempel på at konkrete og gjennomprøvde metoder blir aktivt motarbeidet.

Universitetet i Oslo har de raskeste hodene og klareste stemmende på likestillingsfeltet. Likevel sliter UiO selv stort med rekruttering av kvinner. Selv de siste årene er to tredjedeler av de nyansatte professorene menn.

Det kommer ikke av mangel på dyktige kvinner i academia. De tar nå flere doktorgrader på landsbasis enn menn. Men de når ikke opp.

Det finnes likevel unntak i sektoren som viser at likestilling er mulig. På Høgskolen i Oslo og Akershus er hverdagen en helt annen. Der er om lag 50 prosent av professorene kvinner. Men det kommer ikke av seg selv.

Sykdommen som infiserer academia er alvorlig og det trengs en voldsom og hardhendt kur. Rektorstillingen er det beste stedet å begynne endringen som academia så sårt trenger.

Dette er ikke enkeltpersons-prosjekt. Hele universitetet må stå sammen for å løfte frem noen av de mange godt kvalifiserte kvinnene på campus. Vi trenger en kvinnelig rektor, og det litt kvikt.

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærestedene tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk, og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: **Louise Faldalen Prytz**
l.f.prytz@universitas.no 22 85 33 36

Annonseansvarlig: **Geir Dorp**
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadr.: **Moltke Moes vei 33**

Postadr.: **Boks 89 Blindern, 0314 Oslo**

Epost: **universitas@universitas.no**

Web: **www.universitas.no**

Trond Blindheim vil bli Norges første private universitetsmogul. How about no?

Drømmen om Westiania

kommentar

Markus Slettholm,
journalist i Universitas

Før jul ble det kjent at Høyskolen Kristiania skal kjøpe opp Westerdals Oslo ACT. Drømmen til rektor Trond Blindheim? Intet mindre enn å skape Norges første private universitet.

Blindheim vil fusjonere to private utdanningsinstitusjoner. Det er ikke en debatt om privatisering, men heller en debatt om veien videre. Private høyskoler er muligens et nødvendig onde om man skal sikre bredden i nisjeutdanningene, men grensa må gå et sted mellom dette og opprettelsen av private universitet.

Hele ideen bak den norske velferdsmodellen er lik rett til utdanning, et prinsipp som har måttet vike for kapitalkrefter og private aktører i store deler av verden. Prinsippfastheten i norsk utdanningspolitikk har de siste 40 årene ført til et oppsving i studentmassen uten historisk sidestykke.

Siden 70-tallet har vi fått masseuniversiteter i Norge. Med dette mener man at universitetsutdanning har blitt tilgjengelig for alle, og at Norges ungdom benytter seg av tilbudet, som er gratis, for uten en billig semesteravgift.

Blindheims intensjonsavtale blir muligens snøballen som ruller og vokser, helt til man mister kontrollen. Med et gigantisk privat universitet, i hjertet av norsk kreativ utdanning, kan vi male oss inn i et hjørne det kan være vanskelig å komme seg ut av.

«Westerdals-studentene er klinkende klare: De vil ikke ha deg, Blindheim!»

Fremstillingen er kanskje noe apokalyptisk. Men Westerdals-studentene er tydelig misfornøyde. De frykter en stor, pregløs og

upersonlig skole, noe de har all grunn til, spesielt innenfor nisjeutdanningene. Westerdals var den rare annerledesskolen før fusjoneringen med NISS og NITH i 2014. Den gang ønsket Westerdals sine nye musikk- og teknologimedelever velkommen under tvil. At man nå også innlemmer blant annet HR, ledelse, reiseliv og medisinske fag i utdanningsporteføljen, ved den i utgangspunktet

Arkivaren

Historiske skråblikk, av og på (Mads) Randen

Derfor kan du ikke pule

«Psykologifaget var yngre i 1981, mye yngre. Det kan psykologi-student og sex-mogul Pål Rasmussen eksemplifisere. I et oppsiktsvekkende intervju med Universitas kunne Rasmussen melde at «måten du går på avslører seksuallivet». Han og «gutta» har kommet frem til at de som går uten hoffer, er de verste i senga. Rasmussen kaller dette ganglaget for «Niks-vriks». «Det ser ut som du bærer et kors av skyld og angst på dine skuldre», sier han. Arkivaren tviler ikke et sekund på om Rasmussen har rett. Han presiserer nemlig at «undersøkelsen er seriøs».

Universitas nr.10, 15.september 1981

Du er også en idiot, Geir Lundestad

«Et par uker tilbake kunne Geir Lundestad, en nestor i norsk academia, melde at dagens studenter er late. Studenter i gamle dager levde vel utelukkende for den neste forelesningen. Eller? «Interessen for intellektuelle spørsmål har blitt mindre. Min generasjon betraktet vitenskapen med nærmest hellig ærbødighet». Dette sier professor Per Saugestad til Universitas i 1993. I artikkelen kommer det frem at studentene har for dårlige forkunnskaper og er blottet for skriveferdigheter. Arkivaren bruker sine begrensede ferdigheter i metode, og generaliserer: Alle studenter har til enhver tid vært idioter. Men hva vet jeg? Er jo lat som faen.

Universitas nr.1, 15.januar 1992

ILLUSTRASJON: ØVIND HOVLAND.

kreative skolen, vil være vanskelig å svelge: elevene frykter for skolens sjel. Westerdals-studentene er klinkende klare: De vil ikke ha deg, Blindheim!

Hvem kommer egentlig seirende ut av fusjonen? Direktør Solfrid Lind ved Høyskolen Kristiania mener fusjoneringen er en strategisk match og vil heve utdanningskvaliteten. Men med skolens ulike faglige profiler havner uttalelsen fullstendig på jorden. Effekten av menings- og fagutveksling mellom en TV-student og en HR-student er mildt sagt begrensede.

Trond Blindheim og de høye herrer har derimot alt å tjene.

De vil nyte godt av stordriftsfordeler og lavere marginalkostnad. Jo flere studenter ved en institusjon, jo billigere blir det per hode. Administrerende direktør ved Høyskolen Kristiania, Solfrid Lind, omtaler Westerdals Oslo ACT som en potensiell «juvel i skolekronen». Hun setter akademisk renommé i førersetet, foran studentinteressene. Om motivasjonen er edle motiver som bedre utdanningstilbud eller sammenslåingens økonomiske fortjeneste, blir det store spørsmålet.

At det er økonomiske og administrative fordeler ved fusjonering er hevet over enhver tvil. Hadde disse fordelene tilfalt studentene, hadde også en fusjonering blitt ønsket

velkommen. Utsiktene for en slik fordeling er imidlertid ikke de lyseste, skandalesøksmålet mot Westerdals-eierne tatt i betraktning.

Det virker som at profitt, Blindheims egne ambisjoner og akademisk renommé trumfer studentenes ønsker for egen utdanning. Westerdals-studentenes nyopprettede Tumblr-side viser heldigvis to ting. Motstanden mot oppkjøpet er betydelig og den kreative sjela er fremdeles i live. Som et av *memesene* sier: «Merging Westerdals with Høyskolen Kristiania – how about no?»

debatt@universitas.no

Øyeblikket

av **Gard Oterholm**

Surfeskole: Osman Akram sitter i idrettsstyret på Høyskolen Kristiania, og var for anledning kledd opp til promotering av en surfetur til Marokko. Han er dog den eneste som får lov til å surfe på medstudent Steffen Øvre. Den avbildede habitten og funky rytmer skapte stor stemning ved hovedinngangen til Høyskolen Kristiania. – Jeg er ikke så kreativ utenom i dag, ler HR og personalledelse-student Osman Akram når han blir spurt om hvem som er mest kreativ av Westerdals- og Høyskolen Kristiania-studenter.

UNIVERSITAS

Tips oss

**tips@
universitas.no**

Følg oss

På papir hver onsdag,
på nett hele tiden:

www.universitas.no

facebook.com/UniversitasOslo

twitter: **@universitas_no**

instagram: **universitas_offisiell**

For oppdaterte studentnyheter.

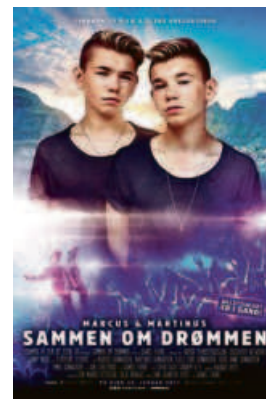
nyhetsleder: **Birk Tjeldflaat Helle**
birkth@universitas.no 988 51 171

NYHET

Seersuksess

LEKTRISK: Til tross for at Universitas-journalist Philip Johannesborg slaktet den nye Marcus & Martinus-filmen har den gått for fulle saler i helgen. Hele 80 000 besøkte kinoene i helgen for å få med seg de eneggede tvillingene. Dette er den beste åpningen for en dokumentar i Norge noensinne. Samme helg

føk den helt til topps på kinolistene også i Sverige, der nesten 37 000 så filmen. Universitas' journalist satte spørsmålsteget ved hvorvidt filmen er verdt billettprisen, all den tid filmen ikke var spesielt «elektrisk». Advarselens effekt må altså sies å være minimal.

Rektorkampen splitter a

Valgkampen mellom Svein Stølen og Hans Petter Graver er bare så vidt i gang, men noen akademikerbautaer har allerede bestemt seg.

Rektorvalg

tekst Markus Slettholm

Det ligger an til en durabelig duell mellom jusprofessor Hans Petter Graver og kjemiprofessor Svein Stølen om den ærverdige stillingen som ny rektor ved Universitetet i Oslo.

En av dem som allerede har bestemt seg for hvem han skal gi sin stemme til er medlem av universitetsstyret, tidligere rektorkandidat og biologprofessor Kristian Gundersen.

Til tross for at han tilhører samme fakultet som Svein Stølen har han de siste dagene fyrt løs mot rektorkandidaten på Twitter.

«Rektorteam Stølen uklare om valgt ledelse. I dag synes de å omfavne Eva Grindes ledelsesfilosofi i DN, ikke bra.», skriver han og følger opp med:

«Når jeg hører ordet «tydelig ledelse» på universitetet avsikrer jeg min pistol.»

Støtter Graver

Gundersen forteller til Universitas at det største problemet med Stølen er at han ikke er klar i synet på om man skal ha en valgt eller ansatt rektor.

– Team Stølen har vært ulne i sitt syn på rektorvalg som ordning. De sier de er for ordningen, det virker mer som et pragmatisk enn et prinsipielt standpunkt. Team Graver er mer samstemte i sin sak og støtter opp under den demokratiske valgordningen, sier han.

I tillegg mener biologiprofessoren at Team Stølen mangler kontakt med grasrota og at dette er et problem for universitetsdemokratiet.

–Det er en maktkamp mellom grunnplanet og de høyere nivåene. Team Graver har en klar nedenfra-opp-mentalitet, Team Stølen er mer uklare, sier han.

– Skulle du helst sett at også andre kandidater hadde stilt?

– Jeg kan ikke gi deg noen navn på stående fot, men å være rektor er en meget krevende stilling. For meg er det viktig at dyktige for-

skere stiller, og jeg forstår at de ofte er opptatt med fag og at det sitter langt inne å stille til valg. Vi får fram de politiske forskjellene med de to teamene vi har nå, sier han.

Vil ha ansattordning

Mens Kristian Gundersen understreker viktigheten av demokratiske rektorvalg, er medieprofessor Gunn Enli av en helt annen oppfatning. Hun har holdt foredrag og deltatt aktivt i det offentlige ordsiftet om den amerikanske valgkampen. Nå vender hun ansiktet mot rektorvalgkampen ved UiO.

– Jeg vil ha en ansattordning og ikke valg av rektor. Her er Team Stølen mer tydelige enn Graver. De har en klar visjon for tydelig ledelse og retning. Vi står ovenfor mange store utfordringer, og vi trenger en ledelse som går inn og signaliserer hvor UiO befinner seg i forhold til andre utdanningsinstitusjoner.

Enli sier at dagens valgordning har sine tydelige svakheter og at en rektor bør ansettes fordi kandidaten er bedre egnet enn de andre.

– Ansettelsesprosessen har sine klare fordeler ved at man sikrer gode og kompetente ledere, mens valg er mer basert på følelser. Bare se hva som har skjedd i USA med valget av Trump, sier hun og understreker at valgkamper ikke alltid avdekker kandidatenes kompetanse innen ledelse.

Enli vil likevel legge til at hun ikke er mot universitetsdemokrati, og at mange organer burde velges demokratisk.

– Universitetsstyret blir valgt demokratisk, og slik burde det fortsatt være.

Professor Enli mener en rektor naturligvis må satse på alle de tre kjerneområdene til UiO: undervisning, forskning og formidling, men at det er viktig å prioritere

såkalt forskningsbasert undervisning, siden dette vil tiltrekke seg gode og motiverte studenter.

– Et universitet som utdanner gode forskere kan også konkurrere om internasjonale forskningsmidler. Det er viktig.

Ønsker kvinnelig kandidat

Den siste tiden har det blitt hvisket og tisket i gangene på Blindern om at tidligere prorektor og viserektor Inga Bostad kunne vært en aktuell rektorkandidat. Hun har selv avkreftet det flere ganger ovenfor nettavisen Khrono.

Likevel håper hun at en kvinne vil stille som rektor.

– Det er problematisk at vi bare har hatt én kvinnelig rektor i UiO sin 205 år lange historie, sier hun til Universitas.

Av de foreløpige kandidatene har hun ingen favoritt.

– Jeg har ikke noen gode argumenter for den ene eller den andre kandidaten. Den største utfordringen de neste årene er å få bukt med et stadig økende byråkrati som tar alt for mye plass. Totaliteten av rapporter, evalueringer og dokumentasjon tar tiden bort fra det viktigste UiO driver med, nemlig forskning og undervisning, sier hun.

Studentleders mening

Leder i Studentparlamentet, og kanskje den mektigste studenten på hele UiO, Hans Christian Paulsen, vil heller ikke ta stilling til hvem

som er den beste av de to kandidatene.

– Jeg er fornøyd med at det er to høyst kompetente kandidater som stiller i år, sier Paulsen.

Paulsen skulle i likhet med Bostad gjerne sett en kvinnelig kandidat før årets rektorvalg. Universitetet i Oslo har ikke hatt en kvinnelig rektor siden Lucy Smith ble den første på midten av 90-tallet.

– Aud Tønnesen, dekan ved det teologiske fakultet, hadde vært en strålende kandidat. Hun er profilert og dyktig, og jeg skulle gjerne sett at hun stilte, sier studentlederen, og legger til at han også gjerne skulle sett en kandidat fra Øvre Blindern.

universitas@universitas.no

«Det er en makt-kamp mellom grunnplanet og de høyere instansene»

Kristian Gundersen, tidligere rektorkandidat

Hans Petter Graver

- «Tradisjon og fornyelse»
- Nær samtale med universitetets studenter
- Utdanning på høyt internasjonalt nivå
- Obligatorisk begrunnelse for sensorvedtak

Åpnet akademisk skrivesenter

LÆR DEG Å SKRIVE: Mandag ble Akademisk skrivesenter på Universitetet i Oslo åpnet av lederen for senteret, Ingerid Straume. Ifølge en pressemelding skal skrivesenteret ved UiO skal støtte skriveren i sin egen utviklingsprosess og ikke bare «fikse teksten» i en oppgave. Gjen-

nom aktiviteter som veiledning, skriveverksteder og ulike arrangementer vil skrivesenteret være et «hjem for skriving». Tilbudet er gratis for alle studenter ved UiO og åpent hver mandag og onsdag.

akademisk
skrivesenter

Kastet ut av Vest-Sahara

AFRIKAS SISTE KOLONI: Akkurat som i fjor har en rekke studenter dratt til Vest-Sahara for å vise sin støtte med saharawierne, lokalbefolkningen i landet. I 40 år har landet vært okkupert av Marokko, noe som har blitt fordømt av FNs sikkerhetsråd og generalforsamling. Ifølge Studvest

ble representanter fra Studentparlamentet i Bergen anholdt på flyplassen i El Aaiun og deportert fra landet fordi marokkanske myndigheter ikke skal ha stolt på nordmennenes intensjoner. Dette er bare en av flere arrestasjoner av nordmenn som har blitt foretatt av marokkansk politi de siste dagene.

akademia

Svein Stølen

- «UiO i Samspill»
- Internasjonalt perspektiv
- UiO som ledende europeisk universitet
- Utdanning og læringsmiljø

ARKIVFOTO: ADRIAN NIELSEN

INTERVJUET

HVEM: Ingrid Vatnar Olsen
HVA: Skrev leserinnlegg i VG om å være 21 år, kristen og jomfru

KÅT, MEN BESTEMT: For Ingrid Vatnar Olsen er ekteskap en pakt mellom henne, kjæresten og Gud. Nå ønsker hun å være en stemme for sin generasjon.

– Kristne er også kåte

Westerdals-student gikk hardt ut mot et sexfiksert samfunn i VG forrige uke. Selv venter hun med sex til ekteskapet.

Tro

tekst Regine Stokstad
foto Christian Breidlid

I VG skrev du at «sex er det noe av det fineste og diggeste vi mennesker kan oppleve, tror jeg». Hvorfor er det viktig å skrive om å være 21 år og jomfru?

– Jeg ville benytte muligheten til å snakke om sex mens jeg faktisk er jomfru. Derfor tror jeg min stemme kan være viktig. Sex er likevel ikke min hjertesak, mennesker er. Jeg ønsker bare alt godt for mennesker. Og jeg ønsker å vise at det er mulig å gå imot strømmen.

Hvordan finner du styrken til å stå ved valget ditt?

– Jeg har jo lyst til å ha sex. Kristne er ikke mindre kåte. Kjæresten min er også kristen. Han har hatt sex før, men vi har tatt valget om ikke å ha sex før vi gifter oss. Men shit det er vanskelig – det blir jo noen sene kvelder, men det er bare å holde klærne på!

Hvilke reaksjoner har du fått på innlegget?

– I kommentarfeltet i VG skrev folk ting som: «Men jenta mi, jomfrudommen er ikke det fineste du kan gi bort.» Men utenom nettrull opplever jeg fine tilbakemeldinger, og blir møtt med respekt fra folk som takker meg for å ta opp teamet.

Møter du fordommer?

– Folk tror jeg går glipp av mye, og mener jeg er en kjedelig, kristen jente som lar meg begrense av det jeg tror på. De rister på hue og synes synd på meg.

Hvordan forholder du deg til det?

– Jeg forstår hvorfor folk velger å ha sex, det er jo verdens mest naturlige ting. Jeg er åpen for å lytte til de som er uenig med meg – jeg er jo en del av en minoritet. Jeg tar ikke avstand fra samfunnet, men jeg ønsker likevel ikke alltid å bli formet av det.

Blir du møtt med fordommer på studiestedet ditt?

– Å ja, gjett om. Altså jeg går jo på Westerdals, og de fleste av mine studiekompisere og lærere er uenig med meg i forhold til sex. Jeg vil uansett hvor jeg befinner meg møte mennesker som har et annet ståsted enn meg. Men det er greit. Vi må kunne respektere

hverandre, og akseptere forskjellene oss imellom.

Hva mener du sex bør være?

– Jeg er kritisk til sexfokuset vi møter hver bidige dag, og vil heller løfte frem sex som noe vanvittig digg og dødsbra.

Hvorfor er sex innenfor ekteskapet å foretrekke?

– Dersom vi gir oss selv bort i hytt og vær tror jeg vi bli mer såret enn vi ønsker. Jeg vil ikke vil gi meg bort før jeg vet at han aldri vil stikke av, noe man lover ved ekteskap. Jeg vil at bare jeg skal være min mann sin, og at det bare er han som har sett meg naken. Jeg trenger i alle fall den tryggheten. Jeg heier på trygghet!

Hvorfor bare ha én partner?

– Jeg forstår hvorfor man har mange sexpartnere, men det er viktig å stille spørsmålet om det bryter mer ned enn det bygger opp. Tøm, røm og gløm, liksom. Fint der og da, men hva med hjertet i ettertid? Utrygg sex tror jeg ikke er noe å trakte etter. Trygghet er grunnleggende i alle relasjoner. Jeg ønsker å beskytte hjertet mitt fra det som kan skade. Sex er ikke noe skittent, det er bare fint og vakkert. Og jeg gleder meg.

«Det er bare å holde klærne på!»

Ser du forskjellen? Etter at voksesalongen på Blindern fikk beskjed om at reklameplakten deres ikke var tillatt, sendte de et subtilt stikk mot UiO.

Bitter krangel mellom UiO og intimsalong

Partene beskylder hverandre for grove løgner etter en heftig strid om et reklame-skilt.

Under beltestedet

tekst Gard Oterholm
foto Christian Breidlid

I lang tid har det foregått en bitter krig mellom Universitetet i Oslo og voksesalongen Wax on Wax off. Disputten startet allerede i sommer, men konflikten tok virkelig fyr i desember. Da satte voksesalongen, som ligger i første etasje på Frederikke-bygningen på Blindern, opp en reklamebukk rett utenfor sine lokaler.

Reklamebukken inneholdt et tilbud på såkalt «brazilian wax» – en teknikk for å fjerne alt kjønns-hår ved hjelp av voks – og var illustrert med et bilde av en kvinne i truse. Det fikk universitetet til å reagere. En UiO-ansatt flyttet bukken til innsiden av salongen og ga beskjed om at reklamen ikke var tillatt.

Terapeutene svarte med å sette bukken ut igjen – nå med et klistremerke med teksten «Censored by UiO» over trusa.

Det fikk UiO til å se rødt. I dokumenter Universitas har fått innsyn i, truer universitetet med at det vil få konsekvenser for leieforholdet om reklamen blir stående.

– All profilering på reklamebukker må fremstå kjønnsnøy-

trale. Vi har allerede fått flere henvendelser vedrørende denne profileringen. Regner med at dette var en glipp som ikke gjentar seg, står det i en e-post fra seksjonssjef Morten Langerud.

Ulovlig reklame?

Det som startet med uenighet om en reklamebukk har nå utviklet seg til en heftig krangel der begge parter anklager hverandre for grove løgner. Voksesalongen hevder at Universitetet i Oslo fjernet reklamen på grunn av upassende innhold. Men til Universitas bedyrer eiendomsdirektør John Skogen at all reklamering på universitetet er forbudt.

– Det er ikke lov å reklamere ved UiO. Universitetet og studentparlamentet er enige om at vi skal ha et reklamefritt campus, sier eiendomsdirektør John Skogen.

På tross av dette forbudet er gangene på Frederikke fulle av

reklamebukker. Karrieresenteret, Deiglig, Diggbar, Kutt, OSI Tennis, Tacoteket, Youfood, Kan frisør og Ramen-Ya har alle reklamer. De eneste som ikke har reklame nå er voksesalongen Wax on Wax off.

– Hvorfor får alle andre reklamer, men ikke Wax on Wax off?

– Disse detaljene kjenner jeg ikke til, svarer Skogen.

– Er ikke dette forskjellsbehandling?

«UiO har satt kjepper i hjulene våre fra dag én»

Frode Martin Johnsen,
konsulent i Norwegian Beauty

leietakere har spørsmål eller synspunkter knyttet til forhold i leiekontrakten, behandler vi dette på en profesjonell måte i dialog med den aktuelle leietaker. For oss er det viktig med seriøse leietakere som overholder kontraktsvilkårene og respekterer UiOs retnings-

linjer.

– Rev ned plakater

Frode Martin Johnsen, konsulent i Norwegian Beauty, hevder at UiO har revet ned salongens informasjonsplakater, som de har hengt opp på vinduene sine.

– UiO har satt kjepper i hjulene våre fra dag én. De vil egentlig ha lokalene selv, hevder han.

Daglig leder Ingvald Sæterhaug er heller ikke fornøyd.

– Vi hadde forventet at UiO tok leietakeren mer seriøst. Det er egentlig bare en tragisk sak. De har brutt så mange etiske regler, forretningsmessig, at er vi er sjokkerte. Vi hadde til og med en liten beholder som prislister sto ut mot gangen. Denne tok de også ned, hevder hun.

Vantro

Frode Martin Johnsen stiller seg vantro til UiOs reaksjoner på reklamen.

– For oss er dette bare morsomt. Du skulle tro man hadde kommet lenger i 2017.

Johnsen er heller ikke redd for

å bli kastet ut av bygningen, og hevder å ikke ha fått noe dokumentasjon på de reglene universitetet mener leietakere skal følge. Han mener UiO forskjellsbehandler leietakere.

– Vi har fått en skriftlig advarsel, men ser bort fra den, fordi vi har lov til dette. Det er ikke brudd på reglene i det hele tatt. Dette er bare rart av dem,

sier han.

Heftig ordkrig

Til Universitas hevder Johnsen at de har fått tilbakemeldinger på at reklamen deres har vakt sterke reaksjoner helt opp til ledelsen ved universitetet. Kommunikasjonsavdelingen ved universitetet benekter at disse påstandene har rot i virkeligheten.

Etter at Universitas tok kontakt med universitetet om saken har seksjonssjef Morten Langerud tatt kontakt med voksesalongen, i en korrespondanse som har utviklet seg til en bitter krangel. Der skriver han:

– Det siste utspillet fra dere til Universitas viser at dere fortsetter med usannheter og skrøner.

– Usannheter har vel dere stått for, og dere har ikke vist seriøsitet fra dag en, kontrar Johnsen i Norwegian Beauty.

Universitas har på tross av gjentatte forsøk mislyktes i å få en kommentar fra Morten Langerud. Han henviser til kommunikasjonsavdelingen ved Universitetet i Oslo.

universitas@universitas.no

Eksamensflause på statsvitenskap

Sliter du med å se forskjellen på en avhengig og en uavhengig variabel? Det gjorde emneansvarlig på statsvitenskap også.

Eksamenskrøll

tekst Kenneth Haug

Da Ida Selliseth Bakken og 85 andre masterstudenter i statsvitenskap ved Universitetet i Oslo satte seg ned ved eksamenspulten 8. november, var hun sikker på at

det kom til å bli vrient.

– Jeg hadde gruet meg i tre måneder, forteller hun om faget «STV4020A – Forskningsmetode og statistikk», som regnes for å være et av de tyngste fagene på en allerede metodetung master.

Før den første timen var gått, begynte imidlertid hun og flere andre studenter å oppdage helt uventede problemer – i oppgaveteksten.

Fryktet jukseanklager

– Den ene oppgaven oppga en avhengig variabel som egentlig var uavhengig, og dermed ble oppgaven umulig å løse, forklarer Bakken. Oppgaven var én av seks

kortsvarsoppgaver, som sammen med 20 flervalgs-spørsmål utgjorde eksamenen.

Etter hvert som timene gikk, ble de fleste studentene klar over problemet, uten at eksamensvaktene virket interessert i å gjøre noe med saken. I stedet fryktet flere studenter at de skulle bli beskyldt for juks, da det var like ved å oppstå kommunikasjon mellom dem.

Forstår fortvilelsen

Først klokka tolv, en drøy time før innleveringsfristen, ble det gjort grep. Ifølge Bakken ble en student sendt lengst fram i eksamenslokalet og bedt om å gripe

tak i mikrofonen.

– Vedkommende sa «som dere kanskje har lagt merke til, er det en feil i eksamensoppgaven», og forklarte videre at det ville bli gitt en ekstra time, forteller Bakken.

Tora Skodvin, leder for programrådet for statsvitenskap, forstår at situasjonen var forvirrende, og understreker:

– Vi gjør det vi kan for at studentene i minst mulig grad blir skadelidende.

– Menneskelig å feile

Selv om studentene fikk tilbud om en ekstra time på eksamensdagen, hadde enkelte allerede

forlatt eksamenslokalet da tilbudet kom. Derfor tilbød Institutt for statsvitenskap også mulighet for å ta en ny, utsatt eksamen 9. januar, der den med best karakter, av de to, ville bli tellende.

– Det er dessverre slik at det er menneskelig å feile. Vi har grundige kvalitetssikringsrutiner for alle eksamensoppgaver, men det er likevel ikke til å unngå at det noen ganger skjer feil. Selv en professor kan blande mellom en avhengig og en uavhengig variabel, sier professor Skodvin.

universitas@universitas.no

MISFORNØYD: Studentleder Sunniva Myrene Braaten er en av tre initiativtagere bak mistillitsforslaget. Arkivfoto: Sjur Stølen

Retter mistillit mot egen kollega

Studentleder Sunniva Myrene Braaten vil sparke kollega William Sæbø ut av Arbeidsutvalget ved Høgskolen i Oslo og Akershus. Hun kaller samarbeidsklimaet i utvalget for «uutholdelig».

Studentpolitikk

tekst Birk Tjeldflaat Helle

«Vi har prøvd alt vi kan for å unngå denne situasjonen, men har nå kommet dit at det ikke lenger kan unngås. Vi ønsker at Studentparlamentet skal forstå at å stille mistillit er absolutt siste utvei for oss. Vi har

gjort alt vi kan for å unngå denne situasjonen.»

Det skriver Studentsparlamentets leder Sunniva Myrene Braaten, nestleder Helene Kongerud og læringsmiljøansvarlig Einar Beck-Olsen i innkallelsen til et ekstraordinært parlamentsmøte ved Høgskolen i Oslo og Akershus.

De er alle medlemmer av Arbeidsutvalget, parlamentets utøvende organ, og fremmer et mistillitsforslag mot det fjerde og siste medlemmet av utvalget, fagpolitisk ansvarlig William Sæbø.

Dårlig arbeidsmiljø

Bakgrunnen for mistillitsforslaget er en rekke anklager om Sæbøs oppførsel. Dype samarbeidsproblemer mellom Sæbø og resten av utvalget skal ha gått så langt at arbeidsmiljøet beskrives som «uutholdelig».

Arbeidsutvalget skriver at de siden starten av høstsemesteret har jobbet aktivt for å bedre arbeids-

miljøet uten at det har hjulpet.

Det toppet seg mandag i forrige uke da utvalget ba Sæbø om å trekke seg. Da han nektet å rette seg etter dette ønsket, annonserte utvalget at de ville fremme et mistillitsforslag mot han.

Arbeidsutvalget presiserer at det ikke er Sæbøs faglige kunnskap som er bakgrunnen for mistillitsforslaget.

Ønsker åpenhet

For at et medlem skal bli kastet ut av Arbeidsutvalget må det behandles av hele parlamentet. Vanligvis skal mistillitsforslag innad i Studentparlamentet behandles på et lukket møte, men Sæbø har selv bedt om at det skal behandles åpent.

– I utgangspunktet skulle jeg ønske at saken ble behandlet internt, men når det har gått så langt som dette ønsker jeg åpenhet av prinsipielle årsaker, sier han til Universitas.

Han forteller at dette er en veldig vanskelig sak for han, men vil ikke si så mye mer og henviser til sine bemerkninger i sakspapirene. Der legger han vekt på at han har Aspergers syndrom og at han alltid har vært åpen om det.

«Til å begynne med vil jeg si at si at jeg har diagnosen Aspergers syndrom. Dette har jeg valgt å være åpen om og det var kjent for både arbeidsutvalget og parlamentet da jeg ble valgt til fagpolitisk ansvarlig. Jeg har siden valgt og frem til den dag i dag vært ufattelig stolt over at studentdemokratiet ved HiOA har heiet frem mangfold og gjort plass til en som meg. Denne situasjonen gjør meg derfor ekstra lei.»

– Utrolig kjipt

Sæbø forteller at det politiske arbeidet har vært bra, men erkjenner at arbeidsmiljøet ikke har vært helt på topp og forteller at han har vanskeligere for å kontrollere opp-

førselen sin enn det andre har.

«Jeg har nok ropt litt mye når stemningen ikke har vært så god», står det i sakspapirene.

Til tross for at Arbeidsutvalget har vært gjennom flere runder med konflikthåndtering, mener Sæbø det ikke har blitt gjort nok. Til tross for mistillitsforslaget ønsker han ikke å gi seg som fagpolitisk ansvarlig.

«Jeg synes det er utrolig kjipt at kollegaene mine har så lite lyst til å jobbe med meg at de går til et så drastisk tiltak. Jeg har fremdeles troen på og et sterkt ønske om samarbeid med kontoret og fortsette å jobbe for studentene ved HiOA sine interesser», skriver han.

Universitas har vært i kontakt med studentleder Sunniva Myrene Braaten. Hun ønsker ikke å uttype anklagene, og henviser til det ekstraordinære parlamentsmøte som vil bli gjennomført 2. februar.

FJELLFOLKE

SEKS MÅNEDER I ØDEMARKEN – UTEN STRØM, INNLAGT VANN
OG NABOER – ER NOK. NÅ FORLATER FOLKE FJELLET.

tekst **INGEBORG GRINDHEIM SLINDE** foto **ESKIL WIE**

–Nå dør jeg.

Klokken er bare så vidt seks om kvelden, men fjellhytten til Arvid Folke Järnbert (20) er omringet av et tett oktobermørke. Inne i hytten ligger en ensom vedkubbe i peisen og lyser svakt opp hovedværelset. Folke har dekket gulvet i hytten med tepper for å dempe trekket. I sengen ligger han, pakket inn i en tykk sovepose. Tidligere på dagen har han hatt besøk, men nå er han alene igjen. Plutselig går det opp for han: han skal være alene i seks måneder til.

Tankene blir avbrutt av den svake knitringen fra peisen og lyden av raske museføtter fra veggene. Folke går langsomt bort til skrivebordet og skiver en siste beskjed. «Kjære mamma og pappa. Jeg har gjort så mye dumt. Tilgi meg. Folke».

Det er ikke panikk som fyller Folke, men en følelse av resignasjon og aksept. Nå klarer han ikke mer, nå dør han.

Folke kaster et siste blikk på bøkene og lukker øynene. Seksten timer senere våkner han. Ut av vinduet ser han at det brune høstlandskapet har blitt dekket av en dyne av snø.

–Faen, nå må jeg flytte bilen før den snør fast.

Vender hjem

Tre måneder senere står Folke på kjøkkenet i den samme hytten. Han putter poteter i en ustøkjele, mens han plystrer muntert.

–Jeg gleder meg til å flytte tilbake til Oslo, utbryter han.

I august besøkte Universitas Folke. Da hadde han nettopp flyttet til høyseteren hvor han skulle studere og leve uten innlagt vann og elektrisitet. I den enkle hytten håpte Folke å komme seg bort fra storbylivets distraksjoner og døgnaåpne kebabsjapper. Alene i hytten så han for seg hvordan kunne klare å ta et dypdykk i litteratur og studier.

Når Universitas besøker ham igjen i januar, har Folke ombestemt seg. Han skal nå flytte fra fjellet og tilbake til travle Oslo. Fra første februar har han fått studenthybel på Sogn studentby, og han avslutter prosjektet etter drøyt fem måneder, og tre måneder før dets planlagte slutt.

November og desember var tøffe måneder i ødeemarken. Da han besøkte familien i juleferien kom vendepunktet.

–Da jeg kom hjem, gråt mamma av glede. Hjemme hadde jeg plutselig masse energi. Jeg ville være med tantebarnet mitt, søstrene mine og familien min, og da hadde jeg ikke tid til å sove 16 timer om dagen slik jeg hadde jeg gjort på hytten.

Mens han var hjemme fikk Folke livslysten og energien tilbake.

–På et tidspunkt skjønte jeg at jeg klarte å gjennomføre prosjektet, men jeg begynte å spørre meg selv til hvilken pris. Jeg innså at jeg ville reise tilbake til Oslo hvor ting skjer. Jeg er lei av å råtne bort i en fjellhytte.

Til tross for rigide omgivelser har det på studiet vært et mirakel-år for Folke. A-ene har kommet på rekke og rad og planen er å ta 80 studiepoeng dette semesteret. Det krever mye obligatorisk oppmøte, som ville vært umulig å kombinere med en bostedsadresse i Gudbrandsdalen.

Folke forteller ivrig at han ser frem til å drikke kaffe på Frederikke en regnværsdag. Mens han serverer kokte poteter og laks, forklarer han om hvilke matvaner han har hatt på fjellet.

–I en periode spiste jeg brød til alle måltider og sjokolade på kvelden. Det var så kaldt at jeg ikke orket å gå inn på kjøkkenet.

En romantisk myte

En nedsnødd campingstol lener seg slitent mot hytteveggen, og er det eneste som tyder på at det ►►

SEPTEMBER 2016

Søker ensomheten: Heller ensom på fjellet, enn å møte opp daglig på Universitetet i Oslo. Studenten Arvid Folke Järnbert står ved innsjøen, ikke langt unna der han planla å isolere seg i en hytte i over ti måneder. Her var planen å studere fag som ikke hadde obligatorisk oppmøte. Da dette bildet ble tatt hadde det bare gått elleve dager, og Folke hadde stor tro på det isolerte dannelsesprosjektet han startet på.

Leser bøker: Store deler av tiden skulle gå til å lese bøker mens han var på hytten. Her omringet av bøker han ennå ikke hadde lest. Pensumbøker i statsvitenskap ble brukt for å støtte skrivebordet.

Kaldt: Egentlig var planen å ikke dusje over lengre tid, bare bruke klut til å tørke av svette etter trening. En fredag morgen i september inviterte Folke oss med på et siste bad før sommeren var over og høsten slo inn.

◀ en gang var sommersonne og grønne bakke som omkranset hytten. Nå er bakken dekket av dyp snø og man kan bare så vidt skimte de grå busktoppene i det hvite landskapet.

Inne i hytten sitter Folke i en lenestol med middagen i fanget og mimrer tilbake til de første lykkelige månedene av prosjektet. Den gang da campingstolen enda sto oppslått på tunet.

–Jeg var i en slags eufori. Jeg leste mer på to måneder enn jeg leste i hele fjor og jeg danset en halvtime hver dag. Det var i kroppspråket jeg først merket at det gikk nedover, forklarer Folke.

Danseløven Folke begynte mer og mer å bevege seg som en pasient på et eldresenter og ensomheten ble bare verre og verre.

–I tillegg til ensomheten var det veldig kaldt og til slutt skrudde hjernen seg av. Jeg bare lå i sengen og stirret i taket, og så etter ansikter. Etter hvert ble jeg deprimert og ville ingenting. Jeg vurderte å droppe hele greien, men samtidig orket jeg ikke det heller.

I tillegg til å stirre i taket, begynte han et-

ter hvert å snakke med sin egen skygge.

–Det var ganske nedslående samtaler. Samtalene var typisk «Ja, så ligger du her igjen» og «Du kan ikke ligge her hele dagen. Men, bare ligge litt til?»

Han forteller at han kunne sove femten timer hver dag og orket hverken å fyre i peisen eller lese. Mens han lå i sengen drømte han mye.

–Det er litt paradoksalt at jeg dro ut hit for å dra fra venner og familien, men likevel er de dem jeg drømmer om. Man kan fri seg fra folk fysisk, men man kan ikke fri seg fra dem psykisk. Jeg har blitt mindre idealistisk og mer voksen og realistisk. Det er en romantisk myte å dra ut i skogen og oppleve naturen, for det er ikke slik man tror, sier Folke tankefullt.

Ukens lyspunkt

En gang i uken spenner Folke på seg fjellskiene og tar turen ned til byen. Byturene er et avbrekk fra ensomheten på fjellet og blir fort ukens høydepunkt. Mange lange ettermiddager blir tilbragt på det lokale vertshuset

- SLIK FIKK FOLKE TIDEN TIL Å GÅ**
- Så på flammene. Nesten litt som å se på TV.
 - Snakket med sin egen skygge. Ikke særlig oppløftende samtaler.
 - Lette etter ansikter i taket. I trepanelene finnes blant annet Donald Trump.
 - Førte krig mot mus. «Shakespeares samlede verk» ble brukt som våpen.

litt utenfor Vinstra. Der pleier Folke å sitte i et hjørne og sippe til kaffen mens han oppdaterer seg på ukens nyheter, skriver mail til familien og ser på menneskene rundt seg. Mens servitrisen Anna rydder opp etter kveldens gjester, pleier Folke å slå av en liten prat.

– Vi snakket om alt fra kirkegårder og Freud til ensomhet. Det var ikke lenge vi snakket, kanskje fem minutter. Det er så fint å se inn i noen sitt ansikt, smile og le litt, selv om jeg hverken vet etternavnet hennes eller har telefonnummeret hennes, forteller han.

Anna er den eneste personen Folke prater med i løpet av en uke. Samtalen er en deilig distraksjon fra hyttelivet hvor tomatene fryser til harde biljardkuler, og samtaler gir han energi til en ny uke.

–Jeg setter mer pris på mennesker og relasjoner nå enn før jeg flyttet opp på fjellet.

Tilbake på besøk

Snart pakker Folke skipulken og vender nesen mot Oslo. Selv om han ser frem til å kunne

JANUAR 2017

Livslyst: Folke har vært mye deprimert i fjellet, og det har gått hardt utover humøret. Turene til byen én gang i uken har vært etterlengtede avbrekk fra ensomheten i fjellet. Han har likevel fått tilbake mye livslyst de siste månedene og er ekstra blid når Universitas møter han.

La oss bygge et hopp: Folke har alltid hatt tanken om å bygge et lite hopp og så hoppe på ski eller en pulk på det. Men det har aldri vært gøy å gjennomføre alene. Så da Universitas kommer på besøk, så bygger han et hopp. Og hopper. Med sigaren i munnen. - Det var gøy, sier han, og hopper igjen.

Hardt fall: Det første forsøket på hans første, og eneste hopp, ender med hodet først i bakken. Men Folke reiser seg opp igjen, fikser litt på skiene og går til toppen av hoppbakken for et nytt hopp. - Ble det bra bilde?

dusje hver dag og ikke trenge å fyre for å bli varm, er det vemodig å flytte.

–Jeg har blitt overasket over hvor glad jeg har blitt i høyseteren, sier Folke.

Etter at han bestemte seg for å avslutte prosjektet har han igjen fått en ny giv og lese-lysten har igjen kommet tilbake. Folke understreker at han også har hatt fine opplevelser på fjellet og at han følger seg heldig som får oppleve noe Folke vanligvis ikke får.

Har du oppnådd det du ville med prosjektet?

–Det kommer an på hvordan man ser på det. Hvis målet mitt var å bli vis, har jeg ikke blitt det. Hvis målet var å utforske ensomhet har jeg definitivt klart det.

Hytten har han tenkt å beholde ut semesteret. Han planlegger allerede å dra opp igjen, men da bare for et kortere besøk.

–De sa jeg ikke kom til å klare å gjennomføre prosjektet mitt og jeg klarte det ikke. Det pleier jeg noen ganger å si til meg selv, sier Folke med et smil om munnen.

– Forlokkende og radikalt

Friluftsmagasineier Torbjørn Ekelund er imponert over Folkes hyttetilværelse.

– Seks måneder er jo dritlenge i en slik situasjon! Det står det respekt av.

Torbjørn Ekelund er en av eierne av friluftsmagasinet Harvest. Her skriver han om villmarkslitteratur, friluftsliv og ekspedisjoner. Ekelund blir i fyr og flamme når han hører om Folke sitt prosjekt.

– Umiddelbart høres Folkes prosjekt forlokkende ut, men også ganske radikalt. Jeg tror at det er en romantisk forestilling å forlate sivilisasjonen for å oppleve en form for frihetsfølelse, mental likevekt eller en harmoni som man ikke oppnår i sivilisasjonen. Selv om det er en romantisk forestilling tror jeg 999

av 1000 ville fått panikk og kaste seg på første buss hjem.

Ekelund mener det ligger en tanke i vestlig idéhistorie om at man oppnår en slags opplysning eller «enlightenment» når menneske er alene i ødemarken. Selv om det ikke er mange som ønsker å flytte fra samfunnet, har denne tanken lange røtter. Kanskje helt tilbake til Jesus 40 år lange vandring i ørkenen.

– Det er en helt tydelig tradisjon fra veldig tidlig av at å dra fra samfunnet forbindes med å finne seg selv og oppnå erkjennelse. Henry David Thoreau er kanskje den mest kjente tenkeren og hans hovedbudskap er at folk hefter seg alt for mye med borgerlig dilldall

og bruker for lite tid i uarbeidet natur. Rousseau skrev mye om at man ved å vandre kunne oppnå innsikter, forteller Ekelund.

Hvor denne ideen kommer fra, er Ekelund imidlertid ikke like sikker på.

– Jeg innbiller meg at hvis flere mennesker er sammen over tid så vill en eller flere av dem sysle med tanken om å bryte ut. Man drømmer ikke om å flytte fra en landsby til en annen, men om å flytte fra samfunnet. Jeg tror dette henger sammen med at det er en utfordring å være underlagt andre mennesker hele tiden. Det handler om å fri seg fra det, og droppe å forholde seg til samfunnet rundt, tror Ekelund.

kulturredaktør: **Morten Oftedal Schwencke**
mortensc@universitas.no 977 73 328

KULTUR

KULTURANBEFALING

Morten Oftedal Schwencke, kulturredaktør i Universitas

Planet Earth II

Helt på toppen: av lista for beste serier på den anerkjente nettsiden IMBD, finner du BBC-dokumentaren Planet Earth II. Den spinnville ratingen på 9,6/10 er vel fortjent, for serien er virkelig det beste jeg har sett på en TV-skjerm. I hver episode får vi et unikt innblikk fra naturen, tematisk inndelt

etter forskjellige steder der dyr finnes, «jungles», «deserts» osv. Spesielt fascinerende er episoden «Cities», der man får et innblikk i dyrelivet som finnes midt i blant oss. Filmingen er sensasjonelt god, Sir David Attenborough er fortellerstemme og musikken er av Hans Zimmer. Say no more.

Statussviten

Westerdals-studenten Eline Straumfors valgte morfaren som samarbeidspartner til en skoleoppgave. Resultatet ble bok med morfarens facebook-statuser.

Uvanlig samarbeid

tekst Regine Stokstad
foto Adrian Nielsen

I ni år har Asbjørn Straumfors (73) delt av hverdagen sin gjennom statusoppdateringer på Facebook. Oppdateringene er humoristiske og filosofiske skråblikk på livet. Da han i 2012 ble diagnostisert med lymfekreft og mistet evnen til å gå, delte han også åpent om sykdommen.

Da barnebarnet og Westerdals-student Eline Straumfors fikk i skoleoppgave å samarbeide med noen utenfra studiet, falt valget på Asbjørn.

– Mange sa at dette må man jo lage bok av. Men morfar ble ganske overrasket da jeg fortalte at jeg ville samarbeide med ham, sier hun og kikker bort på morfaren, mens de poserer foran Astrup Fearnly museet hvor lanseringsfesten for boken deres *Casa Appelsin* finner sted.

– Men det var også rørende, og en ære, skyter morfaren Asbjørn inn og blir kysset på kinnet av barnebarnet sitt.

Prosjekt: «Collaboration»

– Oppgaven var å finne en samarbeidspartner man kunne gjøre noe med som ikke var grafisk designer. Deretter sto vi ganske fritt. Noen lagde fotobok i samarbeid med en fotograf, fikk oppdrag fra kunder eller samarbeidet med andre studenter på skolen, forteller Eline.

Prosjektet gikk på tvers av andre prosjekter.

– Vi jobbet med det over mange uker i løpet av våren, men det var absolutt denne oppgaven jeg la mest arbeid i det semesteret.

Men Eline dro prosjektet vi-

Spente: Eline Straumfors og morfaren Asbjørn Straumfors har laget bok sammen med Asbjørns facebook-statuser (se utklipp). Her er de utenfor Astrup Fearnly-museet, der

dere og forbedret det også etter at hun leverte boken til eksamen.

En ny sjanse

Bokens tittel *Casa Appelsin* er for Asbjørn et symbol på en ny sjanse.

– Jeg var forsonet med tanken på at jeg kom til å dø. Jeg overlevde, men jeg kunne fortsatt ikke gå. Derfor reiste jeg til Spania for å trene på å gå. Kona og jeg kjøpte hjørnet av et hus og døpte det Casa appelsin, forteller han.

Da de flyttet til Spania brukte Asbjørn mer og mer tid på statu-

sene.

– Alle som er venn med morfar på Facebook, har fått ta en del i morfars opp- og nedturer, forteller Eline mens morfaren humrer lett ved siden av. I Spania ble statusene lengre og temaene større. De handlet om jobb, pensjon, sykdom og det å være utlending.

Hekta på slekta

– Det er spesielt å lese alle statusene kronologisk, slik som i boken vår. Man ser hvordan livet forandrer seg litt og litt, forteller Eline.

Statusene er ført opp som om de skulle vært skrevet ned i en almanakk.

Gjennom arbeidet med boken har Eline oppdaget nye sider ved morfaren sin.

– Jeg har på en måte analysert hvordan han har hatt det over tid, sier Eline og legger til at begge føler de har fått en ny type kontakt etter prosjektet.

– Det er veldig fint å ha en ting man kan diskutere og dele med hverandre, og kjenne at man kan få til noe fint sammen.

Livstegn

– For meg har det å skrive statuser vært en måte å gi et livstegn på, forteller Asbjørn, og Eline fyller inn at til tross for morfarens sykdom, opprettholder han alltid en positivitet i tekstene sine.

– Til og med når det er dødsalvorlig har han et glimt i øyet, sier hun stolt.

Asbjørn lever nå glade dager som pensjonist sammen med Eline mormor, og dokumenterer den til stadighet på Facebook, et medium han synes flere bør ta i

Foreningsbonanza

FORENING: Er du en ensom, kjed-som eller rastløs sjel, kan et engasjement i studentforeninger være tingen for deg. Det sies også at det du gjør utenfor studiene er vel så viktig for arbeidsgiver som hvilke karakterer du får. Tirsdag ble det arrangert foreningsdag på Blindern, der 77 foreninger ved UiO holdt stand. HiOA

følger opp med det samme 24. jan, og BI 26. jan. Her er det virkelig noe for enhver smak, enten du er opptatt av rumpeldunk, Frisbee eller å redde klima. De fleste foreningene kan alle være med på, mens andre har tradisjonsrike opptaksprøver. Disse kan være utfordrende på mange vis, så husk å hold fast ved dine prinsipper.

Cashmere Cat er tilbake

HELLO KITTY: Den anerkjente artisten og musikkprodusenten Magnus August Høiberg, aka Cashmere Cat, har endelig vendt nesa hjem mot Norge. Haldengutten har over lengre tid vært basert i USA, der han har gjort stor suksess som soloartist, klubb-DJ og ikke minst

som produsent for kjente fjes som Kanye West og Selena Gomez. Nå har han endelig bestemt seg for å møte den norske fansens ønsker, og latt seg booke til både By: Larm i mars og Øyafestivalen i august. Det gledes!

FOTO: ANNA STEIN. CC BY 2.0

skap

«Jeg var forsonet med tanken på at jeg kom til å dø»

Asbjørn Inge Straumfors

MIN STUDIETID

tekst: Knut Arne Oseid
foto: Siri Øverland Eriksen

Runda Blindern i rullestol

■ HVEM: Birgit Skarstein

■ STUDERTE: Statsvitenskap ved UiO

■ NÅR: 2009–2014

■ AKTUELL MED: Deltar i verdenscup i langrennspigging i Ukraina og VM i Tyskland

Rett etter en fantastisk fadderuke ble Birgit Skarstein lam. Det satte likevel «ingen grenser» for studietiden.

– Heisen er så innmari treig, sier Birgit Skarstein og dunderer i stedet baklengs i rullestol ned et tyvetalls trappetrinn. Universitas møter toppidrettsutøveren mellom treningsøkter på Olympiatoppens treningssenter på Sognsvann. I 2013 tok Skarstein VM-sølv i roing, bronse i 2015 og ble verdensmester i Amsterdam i 2014. Nå jobber paralympics-roeren på spreng for sommer-OL i Tokyo 2020. Blant annet trener hun på å prestere på topp i «Tokyo-temperatur» i 35 varmegrader og høy luftfuktighet.

– Det er faktisk ganske vondt. 20–30 timer går til trening hver uke. I tillegg sitter hun i finanskomiteen for Arbeiderpartiet i bystyret i Oslo og i Bioteknologinemda. Skarstein har alltid hatt mange jern i ilden, også som student på Blindern. Men studietiden begynte ikke helt som den skulle.

I 2009, samme år som hun først satte sine ben på Blindern, ble Skarstein lam fra hoften etter en skjebningsvanger badeulykke i Malaysia, med påfølgende feiloperasjoner.

– Jeg hadde hatt tidenes fadderuke på Blindern og så, en måned ut i studietiden, ble jeg lam. Jeg ble veldig syk og følte meg langt nede.

En tung tid, forteller hun.

Men en grå oktoberdag skjedde det noe spesielt.

– Sykepleieren på avdelingen på Sunnaas fortalte at det var besøk til meg. Utenfor rommet sto det en lang rekke med studievenner fra Blindern nedover hele sykehusgangen. De hadde skrevet dikt og kjøpt inn bøker til meg. Det var utrolig rørende å bli minnet på at jeg hadde en plass på Blindern, sier hun. Noen måneder senere var hun klar til å studere.

Da Birgit var tilbake på Blindern ble hun sugd inn i studenttilværelsen på nytt.

– Jeg ble student 24 timer i døgnet, mimrer Skarstein.

Hun elsket fagene på statsvitenskap, særlig emnene til Bernt Hagtveit og Raino Malnes. Sistnevnte har hun stiftet nærmere bekjentskap med i Bioteknologinemda.

– Jeg hadde ikke trodd jeg skulle få jobbe med Malnes. På samme måte som han foreleser, utfordrer han tenkemåtene våre og engasjerer på en helt spesiell måte. Vi er ganske uenige i en del ting, han og jeg, blant annet i spørsmålet eggdonasjon, som jeg er veldig positiv til, sier hun.

Hun fullførte likevel aldri bachelorprogrammet i løpet av de fem årene hun studerte, instituttet har vært strenge med fraværs-

grensen. Likevel rakk hun å jobbe i studentkjelleren U1 og var aktiv studentpolitiker i Studentparlamentet og Velferdstinget.

– Det ble mange sene kvelder på Villa Eika. Selv om studentpolitikken kan virke lukket fra utsiden, er menneskene noen av de mest engasjerte jeg har vært borti. De bryr seg oppriktig om det de jobber

med, sier hun.

I 2012 endte hun opp som leder av Velferdstinget.

– Det var dagen etter første program av «Ingen grenser» med Lars Monsen. Oppmerksomheten som fulgte var langt større enn jeg hadde forventet. Det var litt krevende til tider, da jeg heller skulle fremme Velferdstinget og de politiske sakene, sier hun, og beskriver tiden i studentpolitikken som «altoppslukende».

– Du er mye i media. Trives du i rampelyset?

– Jeg setter pris på synligheten så lenge det går mest på saker som jeg bryr meg om og ikke så mye meg som person. Det går fint så lenge jeg får være personlig uten å være privat.

– Apropos privat. Gratulerer med nylig forlovelse!

– Hehe. Jo, takk for det, ler hun.

reportasje@universitas.no

Onsdag 23. januar

12:35 SKYPE er snasne greier. Nå vet jeg ved selvsyn hvor mye det har snødd i Straumen i natt, og også sjekket sjurspor på trappa vår. In realtime! Fenomenalt!!

Torsdag 24. januar

12:23 Nå har vi spist desayuno bestående av fresca leche semi, café, huevo frito, tomato og pan tostado. OG DET ER ET SLIT!

Søndag 29. juli

19:20 50 minutter fra jeg satte meg på flyet på Røssvoll og til jeg var plassert på mitt gamle rom på Nordlandssykehuset. Kjent faktisk litt hjemmekoselig - og det er jo litt sykt, når jeg tenker etter.

lanseringsfesten senere på kvelden skal finne sted.

bruk.

– Noen hater Facebook og ville ikke bli sett død sammen med en Facebook-status, men jeg mener det etter hvert heller har blitt et redskap for de eldre enn for de yngre. De eldre ville se hva de unge driver med, men ble hekta selv.

Gjenkjennelig gubbesnakk

Asbjørns hverdagspoesi har hatt større appell enn de to hadde trodd, for bokas første opplag på 100 eksemplarer var plutselig

utsolgt.

– Jeg stusser over at Elines studievenner viser sånn interesse. Jeg trodde statusene bare var gubbesnakk og gamlisgreier, ler han og legger til at flere unge jenter har lagt han til på Facebook den siste tiden.

– Jeg vet ikke helt hva mor-mor synes om det, sier Eline skeptisk.

– Det går nok helt fint, sier Asbjørn og lener seg avslappet tilbake i stolen.

ellars@universitas.no

Follow f

Herman «Hennie» Flesvig og Beatriz Neves håver inn penger fra sosiale medier samtidig som de studerer. Dette er instastudentene.

Instavennlig

tekst Markus Slettholm
foto Adrian Nielsen

– Det er litt rart å være på Se&Hør-galla og snakke om følelser med Ari Behn og så sitte på skolebenken dagen etter. Det er to veldig ulike verdener.

Herman Flesvig sitter blant saueskinn og bokhylletapet på Espresso House og smiler selvsikkert.

Han er fra Ski utenfor Oslo og har de siste månedene skapt seg en karriere i sosiale medier samtidig som han studerer Film & TV på Westerdals Oslo ACT. På forhånd trodde Instagram-kjendisen at han ville komme på TV om han søkte seg til linja.

– Studiet er til en viss grad relevant. Vi lærer om kameralinser og det tekniske aspektet ved film, men jeg er best foran kamera. Det er i alle fall der jeg trives best, sier Flesvig og ler sin varme latter.

Over 90 000 følgere

24-åringen har lenge drevet med komedie i sosiale medier, men det var først i sommer det virkelig tok av.

– På en kveld fikk jeg 7000 nye følgere på Instagram. Derfra har det steget jevnt og trutt, sier han. I dag har han over 90 000.

Ved hjelp av appen «Faceswap» bytter Flesvig ut sitt eget tryne med ansiktet til kjendiser, og lager små snutter der han parodierer personer som Aksel Hennie og Eyvind Hellstrøm. Videoene er blitt så populære at han har engasjert et management-byrå for å ta seg av det administrative.

– Jeg ser manageren min, Laila, oftere enn jeg ser kjæresten min. Jeg kaller henne «Mamma 2», også skryter jeg av kjendiser jeg har møtt til henne, så slipper jeg å fremstå overlegen ovenfor vennene mine, sier Flesvig.

Usikker inntekt

Medieforsker og ekspert på sosiale medier, Anders Fagerjord, mener suksess på sosiale medier handler om å fylle et behov hos mottakerne. Klarer man det, er det gode muligheter for å skape seg en lu-

Or fame

krativ deltidsjobb.

– Dette kan være så mangt. Behov for å le, se noe vakert, føle seg vel eller blir underholdt, sier han.

Det er få som klarer å livnære seg på sosiale medier alene. Medieforskeren synes det er vanskelig å fastslå hvor mye man kan tjene i en slik jobb. De fleste som har slått seg opp, har også andre inntekter.

– Om du driver med produkt-plassering på bloggen din, reklamerer du ikke bare for ett merke. Man kan sjekke ligningen til Sophie Elise, men hun har også inntekter fra boksalg. Sosiale medier er et notorisk vanskelig område å forske på, sier Fagerjord og legger til at sosiale medier ofte er en inngangsport til andre jobber.

– Man kan eksempelvis bli ansatt av et flyselskap for å lede deres kommunikasjon i sosiale medier. Det er åpenbart at mange finner seg jobb på denne måten.

Insta-venn

Sosiale medier kan være et substitutt for manglende nærhet, ifølge Fagerjord. Det forklarer populariteten til de som slår seg opp på disse plattformene.

– Om man følger noen over lengre tid, kan man føle at man kjenner dem og at man har fått seg en venn. Dette begrenser seg ikke til sosiale medier, men gjelder også om TV-serier, film eller bøker. Man kan kalle det pseudo-vennskap.

Tjener gode penger

Beatriz Neves er 18 år og jakter sitt definitive gjennombrudd i sosiale medier. Hun bruker Instagram aktivt som selvpromotering.

– Jeg bruker Instagram for å brande meg selv og promotere YouTube-kanalen min, sier førsteårsstudenten på journalistikk ved

Høgskolen i Oslo og Akershus.

Også Neves har engasjert en manager som skaffer sponsorer og reklamejobber. Denne ettermiddagen jobber hun med å redigere nettopp en reklamevideo.

– Jeg hadde en «ordentlig» deltidsjobb før, men nå er dette min eneste jobb. Jeg bruker gjerne seks timer hver dag på sosiale medier, men det er absolutt verdt det.

Neves forklarer at hun tjener gode penger på kommersielt innhold i videoene sine, men at disse videoene må merkes godt.

– YouTube legger sterke føringer på merking av slikt innhold, og man jobber for å utarbeide regler for hvordan man skal gjøre det, sier hun. Framtidsutsiktene for «Bea» er foreløpig litt usikre, men planen er å bli større og større.

– Målet er definitivt å inspirere unge jenter til å være seg selv, å ikke bry seg om hva andre synes, forklarer hun.

Levende reklameplakat

Herman Flesvig sier han prøver å velge kommersielle samarbeid som gir ham spillerom til å være kreativ. Utover det har han ingen betenkeligheter ved den kommersielle delen av sin nye deltidsjobb.

– Dersom jeg drikker Solo på en video, så betaler Solo for at 90 000 av mine følgere får det rett i trynet. På mange måter er jeg jo en levende reklameplakat, forklarer han.

– Jeg eier ikke skam og er en ganske hemningsløs type, men jeg tror det er en av grunnene til at jeg har kommet dit jeg har.

Planen videre er å fortsette med full fart mot den røde løperen, for noen bedre jobb tror han ikke at han kan ha.

– Det er en fin måte å leve på. Om du kan prompe under dyna og fnise av egen fis er du lykkelig.

kulturredaksjonen@universitas.no

★ Torshovteatret

«...fantastisk visuelt»
NRK

«...velspilt, dystopisk og lekent»
Aftenposten

«...utrolig kul»
Klassekampen

NATIONALTHEATRET
SCI-FI
PÅ TORSHOV

R.U.R.
Rossums Universal-Roboter

NATIONAL THEATRET

Av Karel Čapek. **Over-**satt av Kristin Sofie Kilsti. **Bearbeidet** av Angelina Stojcevska. **Regi** Angelina Stojcevska. **Med** Herman Bernhoft, Sigurd Myhre, Janne Heltberg, Håkon Ramstad, Liv Bernhoft Osa og Olav Waastad.

www.nationaltheatret.no
Tlf. 815 00 811

OBOS
Norgesgruppen

debattredaktør: **Knut Arne Oseid**
debatt@universitas.no 900 90 332
Frist: **søndag klokka 17**
Legg ved portrettfoto. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

IDÉ OG DEBATT

KJØR DEBATT Hete tips om debatter i andre redaksjoner

Krangler om individuell belønning til foreleserne

– Det kan ha en negativ virkning på de ansattes motivasjon og det kan ta fokuset vekk fra å se helheten i jobben, sier Vilde Hoff Bernstrøm, forskningsleder på Arbeidsforskningsinstituttet (AFI) til Khrono. Regjeringen vil innføre meritteringsordninger av undervisere i høyere utdanning i den kommende

Kvalitetsmeldingen. Harald Walderhaug og Eli Neshavn Høie ved UiB forsvarer derimot sin ordning for merittering av undervisere. – Vi mener allerede å se en effekt av dette på fakultetet ved at diskusjoner rundt undervisning er blitt en større del av vår felles kultur, sier de til Khrono.

Studiepoeng til fagskole-studenter

Det er bred politisk støtte for å innføre studiepoeng til studenter ved fagskoler. Samtlige partier, bortsett fra Arbeiderpartiet som er i tenkeboksen, støtter tiltaket, skriver Utdanningsnytt.no. LO og NHO er også svært positive til en slik endring. Unio og Utdannings-

forbundet er derimot sterkt imot. Ragnhild Lied i Unio hevder overfor nettavisen at en slik endring vil skape forvirring for studenter og næringsliv, og at nivået på fagskoler er langt lavere enn høyskoler og universiteter.

Ukas sitat:

«Jeg opplever at undervisningsinstitusjonene er veldig lydhøre. Særlig hvis vi sier det følger penger med»

sier statsministeren til Universitas, mens hun indirekte rasler med sparegrisen.

TATT FRA INTERNETT

Ukas tweets:

Kjetil M. Gloppedal @BaglerTbg
Ministeren for utdanning...
(via @subtweetyobitch)

:(

Sofie @hunderrsofie
Bare jeg tenker på fremtiden etter universitetet får jeg hjertebank. JEG HAR INGEN PLAN.

Lik og del!

Ida Eidsvåg @idaeidsvaag
Hvorfor studenter bør blogge? Jeg har skrevet hvorfor! <http://bit.ly/2j8WQsj> @arne @philiplund @AMariussen @ceciliestaude #dig2101

Bør de egentlig det?

Anita Kildahl @twittingnita
Pistolemojen. Den er savnet. #studentliv

Du kan jo bare bruke kniv eller hammer?

Debattregler i Universitas

Vil du få din mening på trykk i Universitas? Send innlegget ditt på e-post til debatt@universitas.no

Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

- Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende
- Vi tar oss retten til å forkorte innlegg
- Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17
- Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

Ukontroversiell kvinnekveld

Feminisme

Gabrielle Legrand Gjerdsset, styreleder for SiO og tidligere Studentparlamentsleder.

Da jeg takket ja til å holde et innlegg på Studentparlamentets kvinnekveld forestilte jeg meg aldri at dét skulle treffe en nerve. Egne kvinnearrangementer er ikke akkurat kontroversielt. De finnes i alle partier, med unntak av FrP, store bedrifter som Telenor og McKinsey har egne programmer rettet mot kvinner, og likestillingsarbeid er en integrert del av de aller fleste seriøse foretak. Med andre ord: et veldig etablert og lite kontroversielt likestillingsverktøy som fungerer.

Selv om kvinner og menn i dag har like rettigheter formelt sett, henger kulturen

etter. Vi oppdras annerledes og møter forskjellige forventninger og reaksjoner. Likestillingsarbeid handler om å snu på hundrevis av år med inngrodde kjønnsroller og samfunnsstrukturer. Det er fint at Grønn Liste har tatt av seg kjønnsbrillene. Men kjønn betyr likevel noe, enten vi vil eller ei. Det er «slett feministisk arbeid» å tro at man kan endre samfunnet med et pennestrøk.

Å definere seg bort fra problemet er i beste fall naivt, og det er et svakt verktøy i møte med begrensningene kvinner møter. Majoriteten av studenter definerer seg også som kvinner og

menn, og lever i samfunn med tiltenkte roller til kjønnene.

Menn dominerer samtaler, møterom og lederposisjoner. I organisasjoner sitter ofte kvinner med praktiske og organisatoriske oppgaver, og menn med politiske. Skal man motvirke de (ofte ubevisste) holdningene trengs sterkere lut enn å ønske seg en annen virkelighet. Kvinnedag, kvinnenettverk, diskusjonsforeninger, kvinnekvelder – kall det hva du vil – har noe for seg. Det er frigjørende og bevisstgjørende arenaer som bidrar til at flere stemmer vil høres i studentparlamentet og i samfunnet. Ved å diskutere, oppmuntre, bygge og være gode allierte på tvers av politiske skillelinjer

kan kvinner endre den begrensende kulturen raskere enn uten slike tiltak. Menn er vant til, og har alltid vært vant til, å høre sin egen stemme og overvurderer viktigheten av sine innspill. Da kan de unge kvinnene «ta

seg sammen» så mye de bare vil, men realiteten er at det er mindre rom for stemmene deres.

Vi må heller ikke undervurdere rollen forbilder spiller. Kvinnelige rollemodeller har vært viktige for at jeg har stilt til valg og tatt plass. Når den hvite mannen dominerer (uansett hvor fri fra kjønnskategorien «mann» han måtte føle seg), bidrar ikke det til å utvikle et bredt spekter rollemodeller. Derfor oppfordrer jeg Studentparlamentet til å fortsette det gode mangfoldsarbeidet de har satt i gang, også utover kjønn.

«Å definere seg bort fra problemet er i beste fall naivt»

Det enkle er ikke det beste

Nedskjæringer

Av **Indigo Trigg-Hauger**, på vegne av PECOS Student Council

Styret ved Institutt for statsvitenskap (ISV) foreslo torsdag 19. januar å legge ned masterprogrammet Peace and Conflict Studies (PECOS). PECOS er et populært, tverrfaglig og engelskspråklig studium, og har de siste fem årene har hatt mellom 650 og 850 søkere til 20 plasser. Til sammenligning hadde masterprogrammet i statsvitenskap i fjor 516 søkere til 110 plasser.

PECOS er en av få muligheter på verdensbasis til å studere fred- og konfliktstudier på masternivå uten å måtte betale en formue. Den høye andelen internasjonale studenter bidrar til et unikt mangfold og inspirerende fagmiljø. PRIO, Oslosenteret og Nobelinstituttet er blant de internasjonalt ledende aktørene innen fredsforskning, som gjør UiO spesielt godt egnet for en slik master. Ikke bare tiltrekker PECOS seg et stort antall søkere fra hele verden, det er også ISVs eneste tilbud til internasjonale studenter på masternivå.

ISV begrunner nedleggelsen av PECOS med kutt i budsjettet. Prosessen frem mot forslaget om nedleggelse fremstår for hastet og lite transparent.

Så sent som i november ble det gjort omfattende endringer i masterprogrammets faglige innhold. Instituttet kan umulig ha foretatt en grundig vurdering av alternative sparetiltak og finansieringsmåter på disse to månedene. En nedleggelse uten å vurdere alternative løsninger er i beste fall uprofesjonelt, og i verste fall uansvarlig.

UiOs langtidsmål, formulert i Strategi 2020, er at UiO skal bli et internasjonalt toppuniversitet. For å nå dette målet vektlegger Universitetet viktigheten av økt internasjonalisering og mer tverrfaglighet. Få masterprogrammer ved UiO oppfyller dette på samme måte som PECOS. ISVs forslag om å legge ned PECOS står dermed i direkte kontrast til Universitetets uttalte mål.

Dersom ISV legger ned sitt eneste tilbud til internasjonale masterstudenter, mister UiO et internasjonalt anerkjent masterprogram. Fagmiljøet for fredsforskning i Oslo mister en

kilde til nysgjerrighet, nytenkning og rekruttering. Studentene mister muligheten til å kunne fordype seg i en viktig og aktuell tematikk i et internasjonalt og mangfoldig studiemiljø.

ISV har ikke råd til enkle og dårlige løsninger. Å legge ned PECOS er en altfor høy pris å betale for et begrenset sparetiltak. Det enkle er ikke det beste når ISV vil kutte både internasjonal anerkjennelse og unik tverrfaglig kompetanse.

«En nedleggelse uten å vurdere alternative løsninger er i beste fall uprofesjonelt, og i verste fall uansvarlig»

FORSKERINTERVJUET

FOTO: TIM BOWDITCH

FOTO: DANIEL ALEXANDER

Greit med geit: Britiske Thomas Thwaites brukte dyrebar og lang tid på å forberede seg på livet som geitebuk. Til venstre gresser han i fjellheimen i Sveits med anti-språkhjelm og geiteproteser, mens han til høyre har en mer anatomisk tilnærming til livet som geit.

Livet som geit

Thomas Thwaites rømte til seters for å unnslipe angsten ved å være menneske.

Geiteforskning

tekst **Magnus Godvik Ekeland**

Designer Thomas Thwaites har det siste året fått mye oppmerksomhet etter han levde en ukes tid som geitebuk. Det hele sprang ut ifra en idé om å ta ferie fra angst og stress forbundet med det å være menneske. Siden mennesket er det eneste dyret som sliter med eksistensiell angst, bestemte han seg like greit for å bytte art. Et tips fra en venn ledet ham til en dansk sjaman som overbeviste ham om at det var geit han ville bli.

– Dette er jo denne urgamle drømmen til mennesket, å kunne se livet fra dyrenes perspektiv. Prosjektet mitt ble å utforske dette ved hjelp av dagens teknologi og vitenskap, forteller Thwaites entusiastisk.

Han la prosjektideen fram for The Wellcome Trust, en britisk velferdsstiftelse for forskning, som gikk med på å dekke utgiftene.

Det neste året gikk med til å oppdatere seg på det siste innen geiteforskning. Tross prosjektets tilsynelatende trivielle tema, fikk han god veiledning av fagmiljøene. Det endelige målet var å leve så autentisk som mulig, som geit. Fysisk, mentalt og gastronomisk. Gjennom geitestudiene fikk han hjelp til å konstruere geiteproteser for å kunne bevege seg naturtro på beitet.

Neste utfordring ble gressdietten.

– Vi mennesker kan ikke fordøye gress, så løsningen ble å lage en kunstig magesekk, forklarer Thwaites.

Han kunne gresse som en vanlig geit, men etter å ha tygd gresset spyttet han det ned i en kunstig magesekk. Her ble det oppløst til en sukkerholdig blanding som han sugde opp gjennom en slange. Dette kunne han fordøye på vanlig måte.

– Gress er ikke så ille, det smaker faktisk ganske godt. Du lærer kjapt hva slags gress som smaker best, selv om alt gress ser likt ut, humrer Thwaites.

«Du lærer kjapt hva slags gress som smaker best»

Han tilbrakte også mye tid med å stirre på geiter med en etnobiolog for å bedre forstå geitens oppførsel. Dette fikk Thwaites til å innse at han ikke bare måtte bli mer geit, men også kvitte seg med menneskets mest definierende egenskaper.

– Jeg oppsøkte en nevrolog som introduserte meg for en teknikk kalt *transcranial magnetic stimulation*. Han prøvde praktisk talt å skru av taleevnen min, forklarer Thwaites.

En spesialtilpasset hjelm utsatte hjernen hans for magnetisk stråling som midlertidig blokkerte taleevnen.

Disse tilpasningene var imidlertid ikke behagelige. Han beskriver protesene som ekstremt smertefulle, mens anti-språk hjelmen ga han så kraftige spasmer i ansiktet at en tannfylling eksploderte.

Alt dette ledet opp til en ukes beite med en geiteflokk i den sveitsiske fjellheimen. For Thwaites var det beste eksempelet på at han var akseptert i flokken også det mest dramatiske. Lederbukken konfronterte ham, klar til å stange, før Thwaites fikk vist underkastelse ved å trekke seg tilbake.

– **Geiter er** sosiale dyr, så det var viktig at jeg fant min plass i flokken. Konfrontasjonen var et tegn på at jeg ble oppfattet som et nytt medlem i flokken, sier Thwaites.

Thwaites er ikke den eneste som har prøvd å leve som et dyr. Veterinæren og filosofen Charles Foster har på forskjellige tidspunkt levd som grevling og oter. Sammen mottok de IG-Nobelprisen, en satirisk vri på nobelprisen utdelt ved Harvard. Prisen premierer tilsynelatende absurd forskning. Riktignok med en baktanke om at også sære forskningsinteresser kan gi oss verdifulle innsikter. Når Thwaites forklarer hva han ser på som det viktigste resultatet av prosjektet, er det den tidligere nevnte urdrømmen han vender tilbake til, og at vi med dagens vitenskap endelig har muligheten til å realisere denne.

– **Oppfordrer du andre til å leve som et dyr?**

– Ja! Du behøver ikke å gå hele veien, men prøv i hvert fall å spise løvet fra et tre eller litt gress uten å bruke hendene, avslutter Thwaites.

anmelderredaktør: **Regine Stokstad**
ellars@universitas.no 470 21 014

ANMELDELSER

Universitas anbefaler (følg spillelista på spotify)

Ny norsk musikk

Today Starts Now – Mari Boine

Åå Mari Boine du får meg til å føle meg så trygg

Sky – Emilie Nicolas

Sangen bringer deg over i det eksistensielle hjørnet

Also – Ivan Ave

Ekte og chill rap - uten gjengnavn og fitte som tema

Closer – Emma Jensen

Florlett og blytung pop. Niiiiiice

Dokumentarserie:

For lite, for sent

«Innafor» putter nesen sin i gamle debatter om dop, sexsalg og krevende skjønnhetsideal. Innafor, men utafor dagsorden.

NRKs nye dokumentarserie loser ungdommen gjennom aktuelle problemer og samfunnstabuer. Den nyansatte programlederen, Emma Clare, bedriver gravejournalistikk gjennom fire episoder. Men den tidligere Natt&Dag-journalisten kunne gjerne gravd dypere, både i programlederrollen og det aktuelle emnet.

Tema for første program er intimkirurgi, et tema som for alvor dukket opp i avisenes debattsider for ett år siden. Med et kraftig fokus på seg selv tar Emma debatten. Vi får se vaginaer i vilden sky, i alle former, fasonger og lengder. Kvinnens underliv skal være glatt og barbieaktig, sies det, og flere velger å legge seg under kniven for å oppnå det perfekte kjønn. Problematikken er interessant, selv for undertegnende (mann 23) som ikke akkurat har følt det presset på kroppen.

Personlig, prøvende og nysgjerrig. Programmet er noe irriterende dandert med programlederens kommenterende undring, som ligner mer på en snap-story enn et TV-program. Dokumentarserien går i samme tralten som Ida Fladens «Prosjekt perfekt». Fokuset på programlederen og hennes dypdykk i vaginaens moderne utfordringer fungerer bra. Hennes nysgjerrighet vaker mellom noe genuint og middels skuespill. I konsultasjonssituasjonen, hvor hun selv legger seg i gynekologstolen for å sjekkes, blir det hele litt for mye av vonde, dog ikke så vondt for seeren som for programlederen.

Likevel, programlederen blir mer en prøvekanin enn leder av programmet. Hun dyttes ut i situasjonene, og kunne med hell tatt mer kontroll. I de neste episodene vil vi være vitne til hvordan det er å være sugarbaby for en sugardady, hvorfor

Innafor

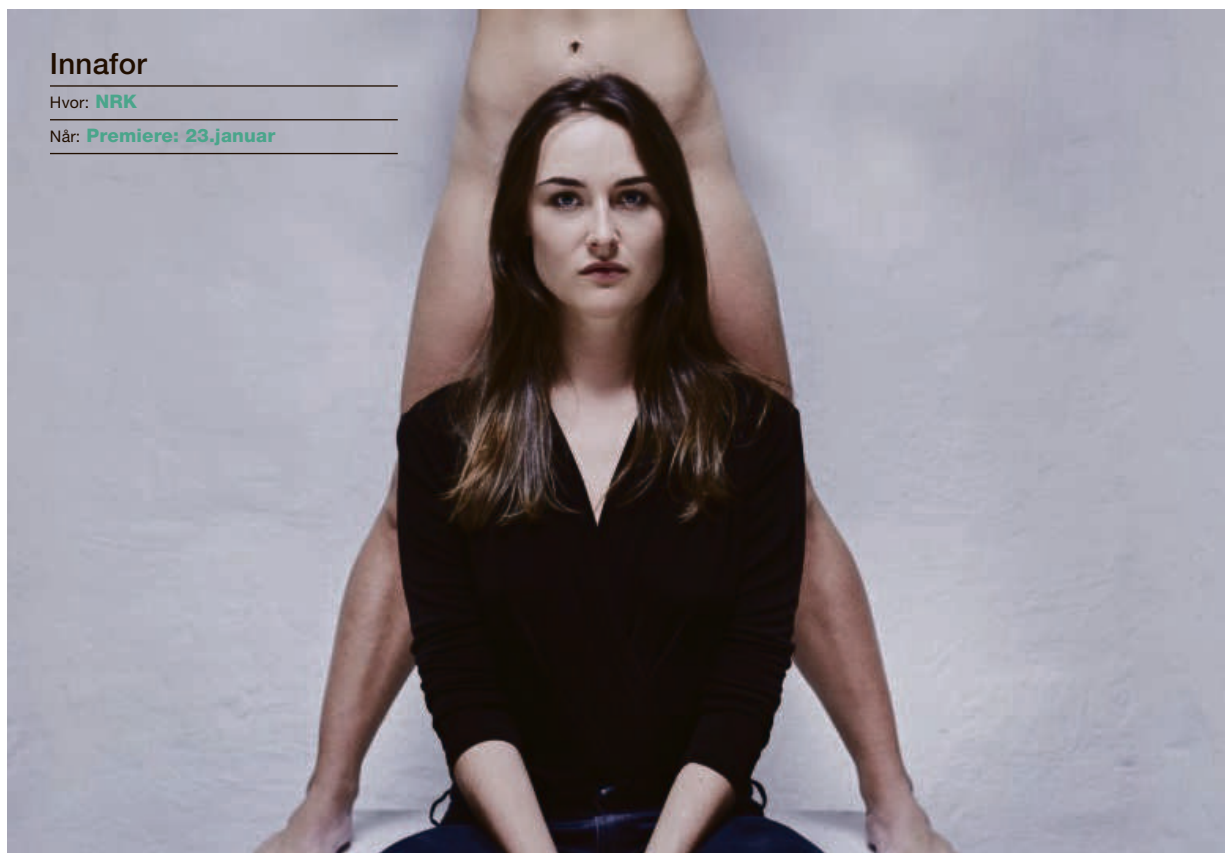
Hvor: **NRK**Når: **Premiere: 23.januar**

FOTO: NRK.NO

folk bretter ut om psykiske lidelser og akademisk doping. Fra 2005 har både Universitas og andre medier snakket om å dope seg til bedre karakterer. At «Innafor» også tar for seg puggepillenes problematikk er litt bakpå.

Serien vil kanskje klare å blusse opp gamle debatter igjen, men den tidvis konservative statskanalen er for sent ute om målet er å gripe de store tabuene. Å grave enda dypere i problematikken ville ikke skadet, og da snakker vi ikke om å lese

opp enda flere kommentarer fra kvinneguidens forum på nett. Kvalitetsmessig er det innafor, men programmet skulle gjerne hatt flere caser for å underbygge emnets omfang. Programmet skal likevel belønnes for sin graving i underliv, og det på en måte som er mye mindre klein enn «Trekant» klarte å oppnå.

Anmeldelsen er basert på første av fire episoder.

Philip A. Johannesborg
philipaj@universitas.no

Plate:

Sandvikas sultne sanglerke

Lokalt talent debutterer med en fengende kortspiller.

Allerede i fjor ble Magnus Bechmann, da nitten år, plukket opp av britiske medier etter en imponerende konsert på Bylarm. Den gang var det anerkjente musikkmagasinet NME som lovpriste gutten fra Sandvika. Hans første EP, «Loners Get Lonely Too» har blant annet The Guardian nikket anerkjennende til.

Det er imidlertid ingen grunn til at kun våre venner i Storbritannia skal la seg imponere av dette, for her snakker vi

pophåndverk av ypperste klasse. Bechmann viser fra første låt, «It Bothers Me», en imponerende teft for de gode melodiene. Det er i særdeleshet dette som fremstår som EP-ens store styrke. I indiepopens verden, der snarveiene kan være mange og fristende, er det deilig å høre en så gjennomgående sans for det smarte og lekne.

Å få femtelåta «Second Chance» ut av hodet er spesielt vanskelig. Sistelåta, tittelsporet, er dessuten deilig sår og lekkert bygget opp. At Bechmann har en såpass flott stemme er med på å trekke helhetsinntrykket så adskillig høyere opp. Likheten til Sondre Lerche er slående. NME sammenlignet ham med en ung Alex Turner. Tidvis glir han også over i å minne litt om Mew. Referansene er

mange, kanskje for mange, men sannheten er nok heller den at unggutten allerede nå har funnet sin egen stil.

Ung, lovende, og sul-
ten – vårens sangful-
gler kom tidlig i år.

Mathias Gravdehaug
anmeldelser@universitas.no**Magnus Bechmann**Plate: **Loners Get Lonely Too**Plateselskap: **Brilliance Records**

Mathias Gravdehaug, journalist i Universitas

Ukas anbefaling

Din nye biologiske klokke

Vi lever i en æra hvor det blir stadig vanskeligere å unngå stygge tilfeller av skjermssyke, det være seg firkan-tede øyne eller scrolletommel. Og å legge den fra seg før leggetid, ja, det er spesielt vanskelig. «Men jeg har vekkerklokken på den», unnskylder du deg, uten å tenke over alternativet. En

liten, stygg plastkloss er alt du trenger. Vekker deg nesten like effektivt som moren din på barneskolen, attpåtil kan du kyle den i til helvete i veggen, skulle forelesningen starte for tidlig. Det kan du hverken med telefonen eller moren din, dessuten koster den ikke mer enn 59 kroner på Clas. Done deal!

Hva: **Sunne investeringer**

Hvor: **Clas Ohlson**

Odin Drønen, fotograf i Universitas

Ukas advarsel

Incest er fortsatt straffbart

Europeisk adel brukte innavl for å holde blodslinjen ren. Bivirkningene av dette var blant annet schizofreni, blødersykdom og impotens. Mest kjent er kanskje deformitetene Habs-burgkjeve og Westerdalsbag. Selv om dette typisk har blitt sett i euro-peiske kongefamilier, kan sistenevnte

observeres blant Oslos hipsteradel. I denne gruppen er symptomene angst og megalomani med innslag av pre-tensiose memes. Innavl er spesielt problematisk i små befolkninger med lite variasjon, så da er det kanskje like greit at den intime familiefølelsen på Westerdals minsker litt.

Hvem: **Navle-beskuende studenter**

Hvor: **Westerdals**

Plate:

FOTO: STIAN ANDERSEN/ELSAEMILIE.COM

Isglatt elektropop

Mens AURORA rendyrker vintergrå, norsk melankoli og Emilie Nicolas den mørke Oslo-natten, sklir Elsa & Emi-lie på isen og faller et sted midt imellom.

I **Kill your darlings** presenteres en intetsigende flørt med EDM (elektronisk dansemusikk). Her er hjerte-smerte-Taylor Swift-tekster satt sammen med ved første

ørekast mørk musikk ispedd skrekfilm-lydeffekter. Mens den indie-inspirerte debutplata, *Endless Optimism*, hadde duoens stemmer i sentrum, er disse nå nedpriori-tert til fordel for et større lydbilde. Et dårlig valg, for dette er på ingen måte heldig.

Her er likevel noen lyspunkter. *Au volant* kan fint danses til tidlig på kvelden, og andrelåta, *Chains of promises*, har avgjort roadtrip-potensiale. Tekstene er derimot gjennomgående svake, og man spør seg: Hva handler sangene egentlig om? Javel, «The bad boy» har bilnøklene i hånda, men hva gjør han så?

Elsa & Emilie

Hva: **Albumet Kill your darlings**

Hvem: **Elsa&Emilie**

Plateselskap: **Columbia/Sony**

Utgivelse: **20. januar 2017**

Det kan virke som om duoen ennå ikke har funnet sitt musikalske uttrykk. Resultat er ok elektropop man glemmer lett.

Ingeborg Misje
ingeborgmisje@ulrik.uio.no

Bok:

Formålsløs arbeider-sci-fi

Alt etter havet er over før den rekker å bli riktig bra.

I **Alt etter havets** åpningssider blir vi introdusert til russeren Ivan Ivanovitsj, som akkompagnert av lynglimt ankommer Norge, naken i snevær. Han stjeler for å skaffe seg klær, mat og et alias, og haster videre – tilsynelatende følelsesløs og platt på disse første sidene. Etter hvert som tiden går trer nye sider av Ivan frem og lysten til å forstå hans fortid melder seg.

Bokens konsept er forholdsvis kjent. Noe skjer i fremtiden som gjør at man må reise tilbake og endre fortiden. Likevel føles blandingen mellom arbeiderroman og sci-fi

fresh. Romanens styrke ligger i forholdet mellom fremtid og nåtid, i spenningen mellom hva vi vet og hva vi ikke vet.

Forfatter Lasse W. Fosshaug skriver humo-ristisk om bygdenorge, og skremmende om et fordervet fremtidsrussland. Hele tiden er havet et bakteppe – vuggende og urolig. Den vakre og mektige naturen blir som en motsetning til teknologiens onde.

Fosshaugs språk er rett frem, og forutset-ter et publikum som evner å lese mellom linjene. Kanskje nettopp derfor virker noen av karakterenes handlinger umotiverte, og slutten av boken kommer brått på.

Alt etter havet

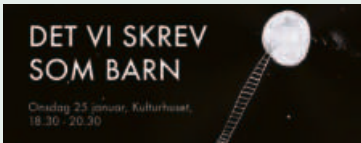
Forfatter: **Lasse W. Fosshaug**

Forlag: **Flamme Forlag**

Alt etter havet er en bok om overforbruk og frem-medfrykt, om kjærlig-het og om hvordan krig tvinger mennesker til å endre seg. Dessverre rekker aldri romanen å virkelig gripe tak i leseren. Boken er underholdende, men uten å etterlate det helt store inntrykket.

Kristina Kvammen
anmeldelser@universitas.no

Kulturkalender

25
jan

Det vi skrev som barn

Hvordan vi tenkte og skrev som barn kan forklare mye av hvem vi er blitt. I brev til venner, dagbøker, lapper til familien og andre skriblerier finnes gullkorn fra barnemunn, som en gang føltes viktig å få ned på papiret. Til ære for de fine, vanske-lige og utrolig pinlige øyeblikkene fra oppveksten inviterer BokTorsdag forfattere til scenen.

Kulturhuset, kl.18: 30–20: 30 – Gratis

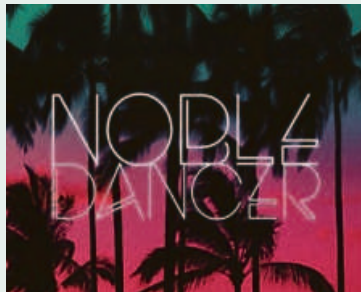

26
jan

Film og psykoanalyse

Fredrik Cappelen foredrar om filmen Mamma av Xavier Dolan. Mamma handler om en mors forhold til sin tidvis voldelige tenåringsønn med ADHD. Handlingen finner sted i en hypotetisk fremtid hvor foreldre har lov til å sende inn krevende barn til offentlige sykehus.

Cinemateket, kl. 18: 00 – 50–80 kr.

27
jan

Noble Dancer på BLÅ

I hjertet av januarangsten trenger man en fest. Et greit sted å dra er Blå, i hvert fall når Joachim Trier, Erlend Møkelbost og Torgny Amdam inviterer inn i varmen på klubbens dansegulv. Det blir disco, boogie og nymotens house – så du trenger ikke å bekymre deg for at politiet banker på døra og klager over hiphop. Det hele akkom-pagneres av nøye utvalgte filmklipp.

Blå, kl. 23: 00–03: 00 – 120 spenn

27
jan

Freuds Bar

Det blir foredrag med påfølgende reflek-sjon og diskusjon om spedbarnstuden og måten vi forstår og forholder oss til spedbarn på. Gjør deg klar for et psykolo-gisk dypdykk i peridoden vi alle har vært i. Spedbarnstiden har nemlig avgjørende betydning for resten av livet. Møt opp tidlig – Freuds Bar pleier å bli fullt.

Litteraturhuset, 18.15 – Gratis

Gi oss beskjed om arrangementer på epost:
universitas@universitas.no

Alle vil bli rektor

Graver vil bli rektor – det kunne en lese i forrige ukes Universitas. Den lukrative rektorstillingen ved Universitetet i Oslo har fått folk fra alle arbeidslivets hjørner til å søke på stillingen. Nå setter likevel stillingsutlysningssjef, Kjell T. Ringen, ned foten.

– Forrige uke fikk vi blant annet inn en veiarbeider som ønsket å bli rektor.

Han vil jo bare være i veien. Denne uken fikk vi inn en søknad fra en nyutdannet badevekt, forteller Ringen.

– En badevekt? Hvordan er det mulig?

– Det er ikke så rart, jeg er vekt selv jeg, innrømmer Ringen.

– Åja, du mener stjernetegnet?

– Nei. Jeg ble jo vekt halv åtte i dag.

Ukas studentvin

SMÅPRATVIN: Ifølge mine kollegaer denne kvelden – samme dagen som da Donald Trump ble tatt i ed – så er ikke dette vinen for de dypere samtaler. Dette er en vin for small talk. Den er fruktig og lett, og veldig god dersom formålet er å drikke bort sorger og komme i godt humør. Gudene vet at vi trenger det.

Passer til vanilleiskrem, mener noen. Passer til biff, mener andre. Kan absolutt bælmess og drikkes alene, mener alle.

«The time for empty talk is over. Now arrives the hour of action», sier presidenten på TV-en. Skål.

Vinvurderingen skjer i samråd med redaksjonen i Universitas.

Chakana Malbec 2015

Pris: 120 kroner

Land: Argentina

Alkohol: 13,5 prosent

Eskil Wie, utenriksredaktør i Universitas

Starte swingersklubb? – Lykke til, sier BI

Forrige uke kunne du lese i Universitas at foreningslederen i SiO anbefalte studentene å bli med i en forening, evt starte en selv. Baksiden ringer derfor den liberale utvalgsansvarlige på BI, for å høre om det finnes muligheter for å starte opp en swingersklubb.

– Hei Håkon Fugelli! Du er lederen for foreningene på BI, ikke sant? Philip fra siviløkonomstudiet her. Vi er en gjeng som har lyst til å starte en forening, og lurte derfor noen ting. Har du tid?

– Så spennende. Har egentlig ikke tid...

– Det tar ikke så lang tid asså! Hvor burde vi henvende oss for å starte en swing-forening?

– Det heter utvalg her på BI, og for å få godkjent den må du sende en mail til utvalg@sbio.com.

– Okey! Det skal vi nok få til. Kan foreningen være på BI eller må vi

finne et annet sted å være?

– Det heter utvalg, og ikke forening! Og dere må jo være studenter fra BI, om det var det du mente?

– Ikke helt det jeg mente. Jeg tenkte bare å spørre om et sted å være. Vi trenger jo et sted med god plass da, gjerne et dansegulv, og gjerne et sted med lite innsyn, folk vil jo gjerne slippe seg litt fri og....

– Dansegulv har vi ikke, men dere kan jo leie et sted hvis dere får penger.

– Vi har heldigvis fått Kondomeriet til å sponse oss med litt penger og varer. Vi ønsker jo å være en sikker swingersklubb.

– Jaja! Men vi fikser et sted, bare send en mail, så skal vi vurdere utvalget opp mot vedtektene.

– Jeg visste at jeg kunne regne med liberale BI! For dere har ikke en swingersklubb der fra før?

– Nei. Det har vi ikke, send en mail du. Lykke til!

– Så du vil ikke vurdere din stilling, evt. hvilke stillinger vi skal begynne me...?

pip pip pip pip

Baksiden ringer Håkon opp igjen.

– Du er kommet til mobilsvar fra Telenor, vennligst...

QUIZBRØDRENE

- Norge har seks lagmannsretter. Nevn fire av dem.
- Hvilket ord beskriver Store norske leksikon som «høytidelig erklæring avgitt under påkallelse av høyere makter»?
- Hva var fornavnene til de to britiske Miliband-brødrene som stilte til valg mot hverandre som partileder i Labour?
- I februar går den 59. Grammy-utdelingen av stabelen. Hvilken artist har er nominert til flest priser?
- I hvilken film fra 2007 sier hovedpersonen «I drink your milkshake»?
- Hvem hadde en hit i 2003 med sangen «Milkshake»?

- Hva vil det si å være en soussjef?
- Hva er en sommelier?
- Hvilken Oslo-restaurant forbindes med kokken Esben Holmboe Bang?
- Hvis du ber om escargots på en fransk restaurant, hva får du servert?
- I 1830 åpnet verdens første offentlige «intercity»-togstrekning mellom to engelske byer. Hvilke?
- Mannen bak nevnte togstrekning var en kjent ingeniør i Storbritannia på 1800-tallet. Han deler etternavn med forfatteren av «Skatten på sjørøverøya» og «Dr. Jekyll og Mr. Hyde». Hva er etternavnet?

- I hvilket tiår åpnet Norges første togstrekning? Arbeidet med denne strekningen ble også ledet av den nevnte britiske ingeniøren og hans sønn.
- Paris har en rekke store togstasjoner. Mange har himmelretninger i navnet, men én av dem har navn etter Austerlitz, et stort slag som fant sted i 1805. Hvilken hærfører vant det slaget?
- Waterloo station ligger i London. I hvilket år vant ABBA Melodi Grand Prix med sangen «Waterloo»?
- Hva het bandet som hadde sangen «Waterloo Sunset»?
- Hva er navnet på en elv på grensen

av **Anders R. Erikstad, Kenneth Solberg og Vegard R. Erikstad.** Tidligere juniornorgesmestre i quiz

mellom England og Skottland og en stofftype?

18. Norges håndballherrer gjør det igjen godt i et mesterskap. Hva heter treneren til laget?

19. Hvilken rapmogul kjøpte 2015 Wimp og gjorde om navnet til Tidal?

20. Hvor arrangeres ski-VM i år?

SVAR/DOM

0-4. **Trump:** Assa, deprimerende greier! SKJÆRPINGS.

5-9. **Student:** Oia, wow, wooow. Ro egget, tjommi, du har nok en laang vei igjen å gå.

10-14. **Førsteamanuensis:** Jaa ser man det! Kanke lenger si det er så gæli. (Kanke si det er så bra heller. Det driver vi ikke med her)

15-20. **Professor:** Ey! Ille bra! Enten er du eminent pr0fe\$ah eller bare en av de ikke-late studentene.

1. Hålogaland, Frostating, Borgaring, Agder, Eidsivating og Gulatings 2. Ed 3. David og Ed 4. Beyonce med ni nominasjoner 5. «There Will Be Blood» 6. Kells 7. En «soussjef» kan sies å være en nestleder, assisterende sjef, visedirektør eller lignende 8. En vinkeleir og Liverpool 12. Stephenson/Stevenson 13. 1850-tallet 14. Napoleon Bonaparte 15. 1974 16. The Kinks 17. Tweed 18. Christian Berge 19. Jay-Z 20. Lahti i Finland

Rebus

HINT: GUUURLPOWER Send løsning universitasdesk@gmail.com

FORRIGE LØSNING: «Savner Obama allerede» Sant, ass. Denne klarte Bente Breiby, Håkon og Sindre, og Oda Hagen! En trist sak, indeed.